

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף לג.

1. ריב"י היא דאמר מרחק צפון, ולכן גם אם יכניס ידיו לא יקיים תיכף לסמיכה שחיטה, וקשה שיכניס ידו כדי לקיים סמיכה לפני ה'?

ע"ב

1. רבינא אמר לענין מלקות איתמר, וקשה כיון דשמה ביאר בכלל איסור ביאת מקדש ולא יצאת מכלל כרת לדונה במלקות?
2. ר"ל אמר לוקה, וקשה אמאי, הא יש מצוה לשרוף קדשים שנטמאו?

התשובות

1. כן הקשה רעק"א, ותירץ במנחת אברהם על פי דברי הגר"ז במח"כ ד"ה במה שבמצורע יש דין מיוחד שבמידתו בשער ניקנור הוא חשיב לפני ה' אנ"פ דעדיין לא נתקדש.

ע"ב

1. במנחת אברהם תירץ דהוי כאיסור חדש שנלמד מהיקש לנגיעה ולא נכלל בפסוק ואל המקדש לא תבא, והביא ראיה לזה מתוס' יבמות ז: ד"ה ואמר, ובחידושי הגר"ז הביא משם אביו הגר"ח דהוא איסור חדש מצד מכניס טומאה למקדש, ולא בכלל האיסור של ביאת מקדש, וע"ע רמב"ם ביאמ"ק ג' יח' שביאת מקדש אינה אלא מדרבנן.

2.

תירץ בחידושי הגר"מ הלוי פסוהמ"ק יח', דהמצוה לשרוף קדשים היא מצוה כללית בכל הפסולין ואינה דווקא על קודש שנטמא, ועוד תי' דהלאו הוא שטמא לא יגע בקודש (עי' חקירה בהערות), והעשה הוא לשרוף קודש שנפסל ולא שייך ללאו.

הערות, הארות, ומראי מקומות

תיכף לסמיכה שחיטה, ועי' תוס' סוטה לט. מה שלמדו מכאן לגבי דין תיכף לנטילת ידיים ברכת המזון שהוא כדי הילוך כב' אמה, ועי' מג"א או"ח קסו' ג' שתמה עליה דכאן מבואר שלכתחילה הוא תיכף ממש, עי"ש הגהות הגרפ"א אות א', והגהות חת"ס, וע"ע כרתי ופלתי יו"ד יט' ה'.

רש"י ד"ה שמא, כתב שהחשש הוא שלאחר שסמך ירבה בפסיעות, אבל קודם לכן משמע דאין בעיה כיון שהכל לצורך סמיכה, ועי' גבורת ארי יומא מילואים נב: שהקשה דלאחר סמיכה גם שהיה בעלמא בלא פסיעות אסורה, ועי' מרחשת ח"א סי' ב' ד' סק"ז.

הרמב"ם מחו"כ ד' ב' פסק להלכה שאת האשם מביאים לפתח ומכניס שתי ידיו וסומך, ועי' מהר"י קורקוס דלכאורה מבואר דלא כסוגיין, עי' בדבריו וע"ע שפת אמת, וע"ע לחם

משנה מה שהקשה לדברי הרמב"ם ועי' קרן אורה.

ע"ב

תוד"ה לענין, במה שכתבו שעשה שיש בו כרת דוחה אפילו עשה ול"ת, עי' קרני ראם ורעק"א.

טמא שנגע בקודש, יש לחקור האם איסורו משום שמטמא את הקודש, או שהאיסור לגעת הקודש טמא וכמו שיש איסור להכנס למקדש טמא, כן חקר באחיעזר שו"ת ח"א מ', עי' מה שהוכיח מדברי המאירי והחינוך, וכתב בטהרת הקודש שנ"מ כשיגע בתרומה שלא הוכשרה לקבל טומאה,

ההוא בתרומה כתיב, ועי' רש"י כאן ותוס' מכות יד: מנין לדורשו על תרומה אף שבפשוטו קאי על קודש, ועי"ש מהרש"א ופרוץ לנר, וממסקנת תוס' שם נראה דאין מלקות בנגיעת תרומה, וכ"כ המל"מ תרומות יב' א' בדעת הרמב"ם, אמנם רש"י ותוס' כאן ד"ה לענין וההוא ס"ל דלוקה, ועי' שער המלך על הרמב"ם שם.

בדעת הרמב"ם פסולי המוקדשין יח' יב' יד' שפסק כר"ל, עי' לח"מ סנהדרין יט' א', ובערוך לנר מכות יד:, וע"ע ח"י מרן רי"ז הלוי הל' פרה אדומה.

"החיזוק היומי"

הנה היום ב' בסיון ידוע שמכונה בשם "יום המיוחס" והוא בגלל מה שנאמר למשה לומר לבני ישראל "ואתם תהיו לי ממלכת כהונה וגוי קדוש" ויש להתבונן מהם שני עניינים אלו, והנה גוי קדוש ידוע ומבואר שהוא ע"י ההתנזרות מהאיסורים בזה אנו נעשים גוי קדוש במה שאנו נגדרים בגדרי קד ושה יותר משאר אומות, וממלכת כהנים נראה לבאר דהנה הקב"ה הוא מלך העולם כפשוטו ממש, והנה הציווי לישראל שאנו נהיה מאלו המשרתים לפניו ועומדים לעבודתו בשביל כל העולם, וזה דבר שהתחדש בקבלת התורה דבמה שישראל מקיימים אותה הם מחזיקים ומורידים את השפע לכל העולם, וממילא מובן הכינוי "יום המיוחס", דאין לך יחוס גדול מזה להיות עומד לפני המלך בכדי לשרתו ולעובדו בשביל כל העולם כולו, ומכאן גודל האחריות שיש על כל אחד ואחד מישראל להיות זהיר וזריז בעבודה שבזה הוא מקיים את כל העולם.

לע"נ הג"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'
להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח
בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901